กิจกรรมที่ 3

“Universal Precaution”

เรามีโอกาสติดเชื้อเอชไอวีได้จาก...

การมีเพศสัมพันธ์
โดยไม่ป้องกัน

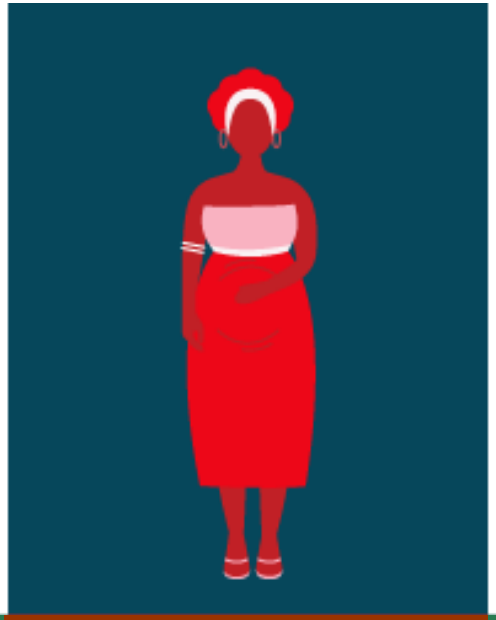

จากแม่สู่ลูก

การใช้เข็มร่วมกัน

การรับเลือด

การทำงานในโรงพยาบาล มีโอกาสติดเชื้อเอชไอวี?

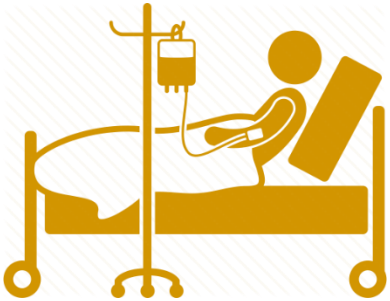

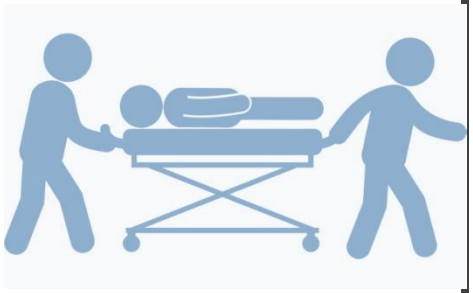

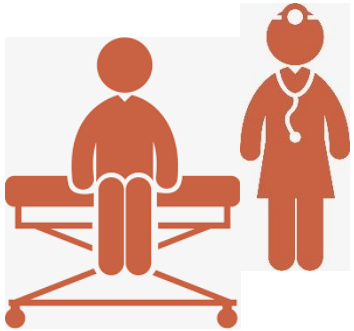

กิจกรรมย่อย 3.1 อภิปรายข้อมูล

รู้สึกกังวลว่าจะติดเชื้อเอชไอวีจากการปฏิบัติงาน (ข้อใดข้อหนึ่ง)	**54.31% (N=116)**
หยิบจับเสื้อผ้าหรือข้าวของเครื่องใช้ของผู้มีเชื้อเอชไอวี	38.05% (N=113)
ทำแผลให้กับผู้มีเชื้อเอชไอวี	56.77% (N=55)
เจาะเลือดผู้มีเชื้อเอชไอวี	55.22% (N=67)

กิจกรรมย่อย 3.1 อภิปรายข้อมูล

ใช้วิธีการป้องกันมากกว่าปกติระหว่างการให้บริการผู้ติดเชื้อเอชไอวี	**55.56%** **(N=90)**

ใส่ถุงมือสองชั้นเมื่อต้องดูแลผู้มีเชื้อเอชไอวี	30.00% (N=90)
ใช้วิธีการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษเมื่อต้องดูแลผู้มีเชื้อเอชไอวีแต่ไม่ทำกับผู้ป่วยอื่น	51.11% (N=90)

คำถามชวนคุย

1. เห็นข้อมูลแล้วคิดอย่างไร

2. ความกังวลกลัวเหล่านี้จะนำไปสู่การป้องกันเกินความจำเป็นหรือเป็นพิเศษหรือไม่

ข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นว่า
เจ้าหน้าที่ของเรายังมีความกังวลกลัว
การติดเชื้ออยู่และมีการปฏิบัติที่เป็น
การป้องกันเกินความจำเป็น

กิจกรรมย่อย 3.2 รูปภาพ

1. ให้จับกลุ่ม 2-3 คน แล้วเลือกรูปภาพ 1 รูป
2. ให้เวลา 1 นาที แต่ละกลุ่มอภิปรายว่า "การให้บริการตามรูปภาพนั้นๆ ทำให้เกิดโอกาสหรือความเสี่ยงในการได้รับ ถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีหรือไม่ อย่างไร"
3. ให้นำรูปไปติดใต้บัตรคำที่คิดว่าตรงกับรูปนั้น คือ "เสี่ยง" "ไม่เสี่ยง" "ไม่แน่ใจ"

เสี่ยง
ไม่เสี่ยง
ไม่แน่ใจ

Quantity

ปริมาณของเชื้อ

- เชื้อเอชไอวีอยู่ในคนเท่านั้น
- เชื้อเอชไอวี อยู่ในสารคัดหลั่งบางอย่างในร่างกายของคนที่มีเชื้อเอชไอวี เช่น เลือด น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด น้ำนมแม่ ซึ่งมีปริมาณที่ไม่เท่ากัน
- ต้องมีจำนวนเชื้อเอชไอวี ในปริมาณที่มากพอในสารคัดหลั่งที่เป็นที่อยู่ของเชื้อ

Quality

คุณภาพของเชื้อ

- เชื้อเอชไอวี ต้องมีคุณภาพพอเชื้อเอชไอวี ไม่สามารถมีชีวิตอยู่นอกร่างกายคนได้
- ต้องพิจารณาความสดใหม่ของเชื้อที่ออกมากับสารคัดหลั่งหากรับน้ำเลือด น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด หรือน้ำนมโดยทันทีทันใดก็จะมีความเสี่ยงมากขึ้น

Route of Transmission

ช่องทางการติดต่อ

- เชื้อเอชไอวีออกจากร่างกายทางน้ำ 4 ชนิด คือ น้ำเลือด น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด และน้ำนมแม่ แต่น้ำลาย น้ำตา น้ำมูก เหงื่อ อุจจาระ ปัสสาวะ และอาเจียนนั้น หากไม่มีเลือดปน ก็จะไม่เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี
- เชื้อเอชไอวีจะเข้าสู่ร่างกายได้ 2 ช่องทาง คือ ทางบาดแผลและทางเยื่อบุอ่อน ถ้าแผลลึก แผลกว้าง แผลสด ก็จะเสี่ยงมากขึ้น แผลแห้งหรือแผลตกสะเก็ดก็จะไม่เสี่ยง เยื่อบุอ่อนนั้นจะมีอยู่ที่ตา รูหู โพรงจมูก ช่องปาก ช่องคลอด เยื่อบุใต้หนังหุ้มอวัยวะเพศชาย รูอวัยวะเพศชาย และทวารหนัก เชื้อเอชไอวีไม่สามารถเข้าสู่ร่างกายทางผิวหนังปกติได้

UP

Universal Precaution

มาตรการป้องกันการรับ-ถ่ายทอดเชื้อแบบครอบจักรวาล

Standard Precaution

ให้ถือว่าเลือดและของเหลวจากร่างกายผู้ป่วย บุคลากรทางการแพทย์ และประชาชนทั่วไป**ทุกคน** ทั้งที่ทราบและไม่ทราบว่าติดเชื้อเอชไอวี หรือเชื้ออื่นๆ **มีโอกาสที่จะมีเชื้อที่มีอันตรายต่อผู้สัมผัส**

- ล้างมือก่อนและหลังการจับต้องสิ่งส่งตรวจทางคลินิก ใช้เครื่องป้องกันที่เหมาะสม
- มีการทำลายเชื้อ ทำให้ปราศจากเชื้อที่ถูกต้อง
- ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติในการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุอย่างเคร่งครัด

คำถามแลกเปลี่ยน

- ทำไมถึงจัดบริการในรูปแบบนี้
- การจัดบริการแบบนี้จะช่วยป้องกันความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่
- การปฏิบัติแบบนี้จะเกิดผลกระทบอย่างไรต่อผู้รับบริการและผู้ให้บริการ

สรุป 1

1. การจัดบริการบางอย่างไม่ได้ช่วยลดความเสี่ยงของการรับและแพร่เชื้อเอชไอวี ถ้าเราปฏิบัติเฉพาะกับคนที่เรารู้ว่าติดเชื้อเอชไอวีเท่านั้น
2. เราไม่สามารถรู้สถานะการติดเชื้อเอชไอวีของทุกคนได้
3. การป้องกันตามหลักการป้องกันแบบ UP จะช่วยป้องกันการรับและแพร่เชื้อได้อย่างแท้จริง

สรุป 2

1. หลายกรณีที่การจัดบริการที่แตกต่างกัน ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการละเมิดสิทธิของผู้รับบริการด้วย
2. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตีตราและเลือกปฏิบัติจะพบว่า
   - ผู้ให้บริการ จะพยายามค้นหาว่าใครติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่ และยิ่งเพิ่มความเสี่ยง
   - ผู้รับบริการ รู้สึกกังวล กลัวถูกเปิดเผยข้อมูล หลีกเลี่ยงไม่มารับบริการ